

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere

samt de danske repræsentanter i Det Europæiske Konvent

Resumé af formøde for de nationale parlamentarikere den 27. februar 2003

Kort resumé:

De nationale parlamenters repræsentant i Præsidiets John BRUTON meddelte, at Præsidiets som følge af de næsten 1.200 indkomne ændringsforslag planlagde at afholde to ekstra konventssamlinger, henholdsvis den 5. og 26. marts. Dette blev overvejende positivt modtaget, om end der var en del kritik af den meget korte tidsfrist for især det første møde. Jürgen MEYER (D) foreslog, at også suppleanterne fik taleret ved disse to ekstra samlinger.

Der var udbredt enighed om, at Præsidiets måtte afsætte mere tid mellem Præsidiets fremlæggelse af udkast til artikler og tidsfristen for ændringsforslag. Hollænderen René van der LINDEN fandt, at der var behov for en stærkere koordinering mellem de nationale parlamentarikere.

Sören LEKBERG fra Riksdagen mente, at der burde afsættes et halvt år til debat mellem afslutningen af Konventet og regeringskonferencens start. Et stort flertal vendte sig imod dette forslag. John BRUTON frygtede, at en sådan venteperiode ville svække Konventets resultater ved regeringskonferencen.

John BRUTON søgte at imødekomme bekymringen fra bl.a. Polen for, at ansøgerlandene ikke vil blive inddraget fuldt ud i den kommende regeringskonference. Han fremhævede, at også de nye medlemslande vil skulle ratificere den nye traktat. Dette vil give dem en reel medindflydelse under forhandlingsforløbet, sagde han.

Meddelelser fra formanden

Den græske mødeleder Marietta GIANNAKOU oplyste indledningsvis, at Præsidiets havde modtaget omtrent 1.200 ændringsforslag til udkastet til de første 16 artikler. Hun fandt det kritisabelt, at Præsidiets i flere tilfælde ikke havde præciseret, hvilke konventsmedlemmer der stod bag de enkelte ændringsforslag.

Afrapportering fra Præsidiets

John BRUTON oplyste, at Præsidiets på baggrund af det store antal ændringsforslag planlagde at afholde yderligere to konventssamlinger. De vil finde sted henholdsvis den 5. marts og den 26. marts. Disse to konventssamlinger ville få et uformelt præg, hvor konventsmedlemmerne opfordres til ikke blot at oplæse

på forhånd udarbejdede taleudkast, men i stedet involvere sig mere direkte i debatten. Disse to ekstra samlinger vil blive ledet af en af Præsidiets næstformænd. John Bruton tilføjede, at Præsidiets ønskede, at den fremtidige debat skulle foregå i plenum og ikke i mindre grupper.

Om det videre arbejde sagde John Bruton, at Præsidiets inden konventssamlingen den 3.-4. april vil have præsenteret udkast til artikler der vil dække hele del I af forfatningstraktaten. I slutningen af april eller senest i begyndelsen af maj vil en revideret version af del I samt første udkast til del II foreligge. Det var fortsat Præsidiets ambition, at tidsplanen for Konventet skulle overholdes.

Debat om tidsplan og forbindelse til regeringskonferencen

Første del af debatten koncentrerede sig overvejende om tidsplanen for Konventets videre arbejde, mens anden del omhandlede Konventets forbindelse til den efterfølgende regeringskonference.

Flere medlemmer fandt det problematisk, at Præsidiets planlagde en ekstraordinær konventssamling allerede den 5. marts. Kun uarbejdsomme politikere kunne komme til et møde med så kort varsel, sagde den hollandske parlamentariker René van der LINDEN. Han sagde endvidere, at de nationale parlamentarikere havde behov for mere tid til at koordinere deres standpunkter for at kunne blive mere handlekraftige og dermed forstærke deres position i forhold til andre grupperinger i Konventet. Samtidig var han imod en forlængelse af tidsplanen for Konventets arbejde, idet dette blot ville "tage trykket af kedlen" og dermed svække den dynamiske proces.

Lamberto DINI fra Italien stillede sig tvivlende over for værdien af de ekstra konventssamlinger, hvis det viste sig, at under halvdelen af konventsmedlemmerne ville deltage. Jürgen MEYER fra den tyske Bundestag mindede om, at Charter-konventet havde haft gode erfaringer med såkaldt uformelle samlinger og bemærkede, at også suppleanterne havde haft taleret ved disse samlinger. Han foreslog, at det samme skulle gælde for de kommende to ekstra samlinger. Lord MACLENNAN fra Storbritannien udtrykte håb om, at de ekstra møder ikke blot ville give bedre tid til at drøfte artiklerne og de mange ændringsforslag, men også ville give mulighed for at sikre kvaliteten og sammenhængen i artiklerne.

Casper EINEM fra Østrig fandt det afgørende, at der blev fastsat mere præcise datoer for fremsættelsen af de forskellige traktatudkast, samt at der blev afsat tilstrækkeligt med tid til drøftelserne af disse. Han frygtede, at hvis det reviderede traktatudkast ikke forelå inden begyndelsen af maj, ville det blive meget svært at forholde sig konstruktivt til udspillet, uden at Konventet ville sprænge tidsrammen.

Pat CAREY fra Irland støttede afholdelsen af de to ekstra samlinger. Han stillede dernæst det retoriske spørgsmål: "Hvor er borgerne henne i alt dette?" Flere lande ville skulle have folkeafstemninger om den kommende traktat, og det var afgørende, at traktaten kunne forstås og sælges til befolkningerne, sagde han.

Sören LEKBERG fra Riksdagen sagde, at den nye traktat nødvendigvis skulle vedtages og ratificeres såvel af de nuværende EU-medlemslande som af de kommende medlemslande. Vi skal ikke forhaste os, sagde han og henviste til, at Niceerklæringen sagde, at der skulle indkaldes til en regeringskonference i 2004. Det var afgørende, at de nationale parlamenter og medlemsstaternes befolkninger fik god tid til at diskutere resultatet af Konventet, tilføjede han og henviste til et nyt samlet svensk bidrag til Konventet. Lekberg fik støtte af finske Esko HELLE, der fandt det rimeligt at afsætte et halvt år til debat mellem afslutningen af Konventet og påbegyndelsen af regeringskonferencen. Den efterfølgende debat viste imidlertid, at der var udbredt modstand mod dette langstrakte tidsforløb. Lamberto DINI fremførte, at den folkelige debat allerede var i gang og ville finde sted parallelt med konventsarbejdet. En egentlig pause til debat var derfor ikke nødvendig, sagde han.

Edmund WITTBRODT fra Polen sagde, at det var en afgørende forudsætning for befolkningernes støtte ved kommende folkeafstemninger, at de nye med

lemslande – som et minimum – vil kunne deltage fuldt ud i slutfasen af den kommende regeringskonference.

John BRUTON vendte sig stærkt imod at afsætte seks måneder til debat efter Konventets afslutning. Regeringerne ville dermed blot miste interessen for Konventets resultater. Regeringskonferencen skulle derfor starte straks efter Konventets afslutning, sagde han. Bruton mente, at det var muligt at imødekomme de nye medlemslandes ønske om deltagelse i den kommende regeringskonference. Hvis regeringskonferencen eksempelvis startede i oktober, ville den ikke *formelt* slutte inden alle 10 kandidatlande var med i Unionen, pr. 1. maj 2004, sagde han. Reelt vil man muligvis kunne afslutte forhandlingerne i Rom til december i år, men alle 25 medlemslandes parlamenter vil derefter skulle ratificere traktaten, sagde Bruton.

Den græske mødeleder Marietta GIANNAKOU fremhævede afslutningsvis behovet for, at Konventets medlemmer sammen med de nationale parlamenter – herunder ikke mindst europaudvalgene – fik den tilstrækkelige tid til at drøfte tekstforslagene til den kommende traktat. Hun tilsluttede sig endvidere kravet om, at kvaliteten og konsistensen af såvel traktatudkast som ændringsforslag måtte sikres.

Der vil ikke blive afholdt formøde for de nationale parlamentarikere forud for det ekstraordinære plenummøde den 5. marts, sagde Marietta GIANNAKOU.

Med venlig hilsen

Peter Riis